

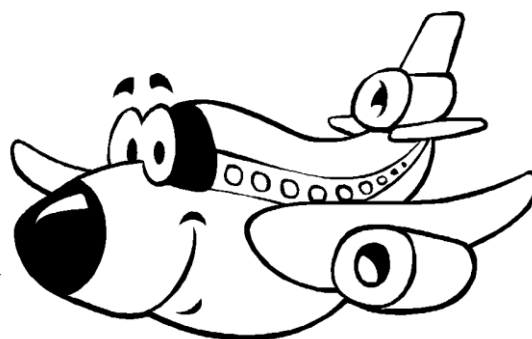
PUNT INFORMATIU 159 – AGOST 2009

València, 558 6è 1a – 08026 Barcelona

Tel. 93 245 61 65 – Fax 93 513 43 17

E-mail: agrupament@agrupament.com – Web: www.esbarts.cat

**BONES
VACANCES...**
Pels que en fan !!!

Per rebre el Punt Informatiu gratuïtament al teu correu electrònic,
cal subscriu-te enviant-nos un e-mail a : agrupament@agrupament.com

CORRANDES D'AGOST

RECULL D'INFORMACIONS I ACTIVITATS QUE SE'NS HAVIEN COMUNICAT FINS EL MOMENT DE TANCAR-NE L'EDICIÓ.

DEL DISSABTE DIA 1 FINS AL DIUMENGE DIA 2 D'AGOST

Aplec Internacional de la Sardana i Mostra de Grups Folklorics a Luxemburg amb la participació de *l'Esbart Català de Dansaires* i de *l'Esbart Dansaire de Rubí* amb les Cobles Reus Jove i Maricel de Sitges.

DISSABTE DIA 1 D'AGOST

A les 21 h. Recital del *Ballet Joventut de Perpinyà* a la Plaça de l'Església de Molig (Conflent – Cat. Nord).

DIUMENGE DIA 2 D'AGOST

A les 18 h. Ball de Turcs i Cavallets per *l'Esbart Santa Tecla de Taragonna*. Carrers de Mora la Nova (RE).

A les 22 h. Espectacle "El Flautista del Montgrí" a càrrec de *l'Esbart Montgrí de Torroella de Montgrí*. Lloc: Plaça de l'Església - Població: L'Estartit (Baix Empordà).

DIVENDRES DIA 7 D'AGOST

A les 21.30 h. Recital del *Ballet Joventut de Perpinyà*. Plaça del Sud de Canet (Rosselló - Catalunya Nord).

DEL DISSABTE DIA 8 FINS AL DIMECRES DIA 12 D'AGOST

Danses dels Països Catalans a càrrec del *Foment de la Sardana-Esbart dels Reis de Mallorca de Perpinyà*. Lloc: Diferents llocs de la població - Població: Champtocé sur Loire (Pays de la Loire, França).

DIUMENGE DIA 9 D'AGOST

A les 12.30 h. *L'Esbart Monistrol Dansaire* actuarà a la plaça de l'Església de Sant Esteve a parròquia rural de La Costa del Montseny -Fogars de Montclús- (Vallès Oriental).

A les 16 h. Danses catalanes a càrrec dels *Dansaires de Tuïr* a la Plaça Major d'Oceja (Alta Cerdanya).

DILLUNS DIA 10 D'AGOST

A les 20h. Espectacle de Festa Major a càrrec de l'Esbart Dansaire de Castelló d'Empúries al pati del Palau dels Comptes de Castelló d'Empúries (Alt Empordà).

DIMECRES DIA 12 D'AGOST

A les 22 h. Recital de Festa Major a càrrec de *l'Esbart Jove de Gualba* i del Grup de folklore aragonès *Xinglar*. Lloc: Plaça Joan Ragué - Població: Gualba (Vallès Oriental).

DEL DIVENDRES DIA 14 FINS AL DISSABTE DIA 15 D'AGOST

Espectacles i animacions pel *Ballet Joventut de Perpinyà*. Els Angles (Capcir - Catalunya Nord).

DIVENDRES DIA 14 D'AGOST

A les 22.30 h. Recital de *l'Esbart Joaquim Ruyra de Blanes* a la Plaça dels Dies Feiners de Blanes (Selva).

DEL DISSABTE DIA 15 FINS AL DILLUNS DIA 17 D'AGOST

Danses catalanes a càrrec de *l'Esbart Sant Genís de Taradell* en diversos indrets d'Eivissa (Ses Illes).

DISSABTE DIA 15 D'AGOST

A les 12 h. Ballet de Déu a la sortida d'Ofici de Festa Major a càrrec de *l'Esbart de Dansaires de l'Orfeó Gracienc*. Lloc: Plaça de la Vila de Gràcia - Població: Barcelona – Gràcia.

A les 18 h. Ballet de Déu a càrrec de *l'Esbart Eudald Coma de Ribes de Freser*. Lloc: Plaça del Mercat - Població: Ribes de Freser (Ripollès).

A les 22 h. Ballada de Festa Major a càrrec de *l'Esbart Comtal-Bastoners de Barcelona*. Lloc: Passeig de Sant Joan/Travessera - Població: Barcelona – Gràcia.

-Ballada de Festa Major a càrrec de *l'Esbart Dansaire de Tarragona*. Lloc: Plaça de la Font - Població: Tarragona.

-Recital de danses catalanes a càrrec de *l'Esbart Vila del Vendrell*. Lloc: Parc Tabaris - Població: Comaruga (Baix Penedès).

-Participació al Festival de Valderrobes de *l'Esbart del Casal Cultural Dansaires Manresans*. Població: Vallderroures (Terol).

DIUMENGE DIA 16 D'AGOST

De les 9 a les 12.30 h. Festes de Sant Roc amb la participació als actes de *l'Esbart Català de Dansaires de Barcelona* amb acompanyament de flabiol i tamborí. Lloc: Plaça Nova - Població: Barcelona -- Ciutat Vella.

A les 18 h. Recital de danses a càrrec de *l'Esbart Santa Llúcia de Reus*. Lloc: Plaça Major - Població: Alforja (Baix Camp).

A les 19 h. Recital de Festa Major a càrrec de *l'Esbart Sant Julià de L'Arboç*. Lloc: Poliesportiu Municipal - Població: La Bisbal del Penedès (Baix Penedès).

A les 20 h. Ballada de la Dansa amb motiu de la diada de Sant Roc. 60è aniversari a càrrec de *l'Esbart Maragall d'Arenys de Mar*. Lloc: Davant de l'Edifici Xifré - Població: Arenys de Mar (Maresme).

-Ballada amb motiu de les Festes de Sant Roc. 60 aniversari de la participació de *l'Esbart Català de Dansaires de Barcelona* amb acompanyament d'El Grupet. Lloc: Plaça Nova - Població: Barcelona.

A les 22 h. Espectacle "Contalles de Sant Magí" a càrrec de *l'Esbart Santa Tecla de Tarragona* a la Plaça de la Pagesia de Tarragona.

DILLUNS DIA 17 D'AGOST

A les 19 h. Ballada de Festa Major a càrrec de *l'Esbart Eudald Coma de Ribes de Freser*. Lloc: Pavelló Municipal - Població: Ribes de Freser (Ripollès).

DIMARTS DIA 18 D'AGOST

A les 18 h. Audició de Festa Major a càrrec de *l'Esbart Comtal-Bastoners de Barcelona*. Lloc: Carrer Joan Blanques/de Dalt - Població: Barcelona – Gràcia.

A les 22 h. Recital a càrrec de *l'Esbart Santa Tecla de Tarragona* a la Plaça de la Font de Tarragona.

DEL DIMARTS DIA 18 FINS AL DIVENDRES DIA 21 D'AGOST

Cada vespre a les 22 h. 3er Festival Internacional Folklòric de Festa Major a Gelida amb *l'Esbart Rocasagna* i altres grups de Catalunya, França i Kènia. Lloc: Pati de l'Escola Montcau - Població: Gelida.

-De 9.45 a 12 h cada dia. Petit ESDANSA a Les Preses amb taller de música i dansa per a infants de 3 a 12 anys a càrrec de *l'Esbart Marboleny de Les Preses* + 4 grups de 3 continents. Lloc: Espai de dansa - Població: Les Preses (Garrotxa).

DIMECRES DIA 19 D'AGOST

A les 22 h. Espectacle "Un passeig pels Pirineus" dins les Festes de Gràcia a càrrec de *l'Esbart Fontcoberta de Banyoles* amb acompanyament de "El Pont d'Arcalís". Lloc: Plaça del Sol - Població: Barcelona.

DIVENDRES DIA 21 D'AGOST

A les 21 h. Danses dels Països Catalans a càrrec del *Foment de la Sardana-Esbart dels Reis de Mallorca de Perpinyà*. Lloc: Plaça de la Vila - Població: Sornia (La Fenolleda).

A les 22 h. Ballada de Festa Major a càrrec de *l'Esbart Sant Genís de Taradell*. Lloc: Centre Cultural Can Costa - Població: Taradell (Osona).

-Espectacle "Aigua" a dins el Festival Internacional ESDANSA per *l'Esbart Marboleny de Les Preses* amb els músics Mirna i Xavi Murcia. Lloc: Recinte ESDANSA - Població: Les Preses (Garrotxa).

-Recital de danses catalanes a càrrec de *l'Esbart Vila del Vendrell*. Lloc: Barri del Francès - Població: El Vendrell (Baix Penedès).

A les 22.30 h. Nit de dansa a càrrec de *l'Esbart Manresà de Dansaires i l'Esbart Sant Julià, de L'Arboç*. Lloc: Plaça de la Vila - Població: L'Arboç (Baix Penedès).

DISSABTE DIA 22 D'AGOST

A la tarda. Cercavila de Festa Major amb cercolets i gitanes de *l'Esbart Sant Julià de L'Arboç*. Lloc: Carrers de la vila - Població: L'Arboç (Baix Penedès).

A les 21.30 h. Espectacle "Centendansa" a càrrec de *l'Esbart Manresà de Dansaires*. Lloc: Plaça de la Vila - Població: Gironella (Berguedà).

DIUMENGE DIA 23 D'AGOST

A les 17.30 h. ESDANSA al carrer amb la cercavila de cavallets cotoners de *l'Esbart Català de Dansaires*. Lloc: Carrers de la vila - Població: Les Preses (Garrotxa).

A la tarda. Cercavila de Festa Major amb cercolets i gitanes de *l'Esbart Sant Julià de L'Arboç*. Lloc: Carrers de la vila - Població: L'Arboç (Baix Penedès).

DIMARTS DIA 25 D'AGOST

A les 18.30 h. Ballada de la Dansa de la Llibertat dins la Festa d'en Tocasons a càrrec de *l'Esbart Sant Genís de Taradell*. Lloc: Per les places - Població: Torelló (Osona).

DIMECRES DIA 26 D'AGOST

A les 19 h. Taller obert "Ball de donzelles " a càrrec de *l'Esbart Dansaire Granollers*. Lloc: Plaça de la Porxada - Població: Granollers (Vallès Oriental).

Al vespre. Ballada de Festa Major a càrrec de *l'Esbart Sant Julià de L'Arboç*. Sec. Infants. Lloc: Plaça de la Puntaire - Població: L'Arboç (Baix Penedès).

DIJOUS DIA 27 D'AGOST

A les 21 h. Espectacle "El Flautista del Montgrí" amb l'acompanyament del grup Trapassacs a càrrec de *l'Esbart Montgrí de Torroella de Montgrí*. Lloc: Plaça de la Vila - Població: Torroella de Montgrí (Baix Empordà).

DIVENDRES DIA 28 D'AGOST

A les 12 h. Taller obert "Ball de donzelles " a càrrec de *l'Esbart Dansaire Granollers*. Lloc: Parc Torres Vilà - Població: Granollers (Vallès Oriental).

A les 22 h. Recital de Festa Major a càrrec de *l'Esbart Manresà de Dansaires i del Ballet Joventut de Perpinyà*. Lloc: Plaça Major - Població: Manresa (Bages).

A les 22.30 h. Recital de danses a càrrec de totes les seccions de *l'Esbart Joaquim Ruyra de Blanes*. Lloc: Plaça dels Dies Feiners - Població: Blanes (Selva).

DISSABTE DIA 29 D'AGOST

A les 18.30 h. Mostra de dansa popular a càrrec de *l'Esbart Dansaires d'Iluro*. Lloc: Plaça Can Gassol - Població: Mataró (Maresme).

A les 21 h. Espectacle "ReVOLTA" amb motiu de la Festa Major a càrrec de *l'Esbart Sant Martí de Barcelona*. Lloc: Plaça de la Vila - Població: Torroella de Montgrí (Baix Empordà).

A les 23 h. XXIV Oreneta d'Or Ciutat de Manresa amb actuació del *Casal Cultural Dansaires Manresans*, Aires de Matarranya de Valderrobes i Grupo de Coros y Danzas de Biar (Alicante). Lloc: Plaça Major - Població: Manresa (Bages).

DIUMENGE DIA 30 D'AGOST

A les 12 h. Recital de danses tradicionals a càrrec de *l'Esbart Lleidatà de Dansaires*. Lloc: Poliesportiu - Població: Aitona (Segrià).

-Ballada de *l'Esbart Dansaire de Castelló d'Empúries* a Cantallops (Alt Empordà).

A les 13 h. Ballada del "Ball de donzelles" oberta als que han seguit els tallers. Organitzat per *l'Esbart Dansaire Granollers*. Lloc: Plaça de la Porxada - Població: Granollers (Vallès Oriental).

A les 18 h. Recital de dansa catalana dins els actes de Festa Major a càrrec de *l'Associació per la Dansa Estudi Folck de Manresa*. Lloc: Teatre Conservatori - Població: Manresa (Bages).

L'AGENDA ONLINE

<http://www.esbarts.cat/index.php?mod=Agenda>

Recordem als esbarts que cal que ens facin arribar les seves ballades, recitals, viatges, activitats, etc..., ABANS DEL DIA 20 DEL MES ANTERIOR A LA DATA DE L'ESDEVENIMENT. També ens cal saber el lloc i l'hora. Gràcies per la vostra comprensió.

* * * *

XERRADA

Dibuix d'Oriol García Quera

CORRANDES PASSADES

DEL MES DE JULIOL

ACTUACIONS QUE NO ENS VAN PODER SER COMUNICADES ABANS DE TANCAR L'EDICIÓ DEL PUNT DE JULIOL, PERÒ QUE EN EL SEU MOMENT VAN FIGURAR ANUNCIADES A LA PLANA WEB DE L'AGRUPAMENT.

DIA 3

-L'Esbart del Casal Cultural de Dansaires Manresans va fer la seva festa de final de curs a Manresa.

DIA 4

-L'Esbart Folklòric d'Horta va actuar amb el grup Serbi "Novi Sat" a la plaça Stes Creus de Barcelona.

DIA 5

-El Grup Dansaire d'Ordino va participar a la Festa Major del Roser d'Ordino.

DEL 9 AL 14

-El Grup Dansaire d'Ordino va participar al Festival Folklòric "Sagra delle Regne" a Minturno (Itàlia).

DIA 11

-L'Esbart Queralt de Berga va actuar a Sant Llorenç de Morunys.

DIA 14

-L'Esbart Folklòric Sarrià de Barcelona va actuar a l'Hotel Miramar, antics Estudis de TVE a Catalunya, en commemoració de la primera emissió on també aquest Esbart hi feu la primera aportació de dansa catalana.

DIES 17 I 18

-L'Esbart del Casal Cultural de Dansaires Manresans, va actuar al festival de Mairena del Aljarafe (Sevilla).

DIA 18

- L'Esbart Dansaire Castell de Tona es va desplaçar a Miguel Esteban (Toledo).
- L'Esbart Ciutat Comtal de Barcelona va presentar "Ritmes i Rimes" a Sant Joan de les Abadesses.
- L'Esbart Dansaire de Castelló d'Empúries va actuar per les Festes del Carme a Empuriabrava .

DIA 19

- L'Esbart Dansaire de Rubí va prendre part al gran concert de sardanes i música del Festival de Peralada.
- L'Esbart Vicentí de Sant Vicenç dels Horts va actuar a la Pista Sant Miquel de la seva vila.

DIA 24

L'Esbart Monistrol Dansaire va actuar a la plaça de la Font Gran de Monistrol de Montserrat.

DIA 25

- L'Esbart Dansaire Castell de Tona va actuar a la sala La Canal de Tona.
- L'Esbart Sant Julià de l'Arboç va actuar a La Vilella Alta (Priorat).

DIA 26

- L'Esbart Dansot de Capellades va actuar als Hostalets de Pierola en motiu de la Festa Major.
- Els esbarts Català de Dansaires, Dansaire Sant Pol i l'Espolsada de Premià van actuar a Sant Pol de Mar.

DIA 28

-L'Esbart Vila del Vendrell va actuar amb motiu de la festa major de la seva ciutat.

COL·LABORACIONS

**DEL LLIBRE "CINC MIL REFRANYS CATALANS I FRASES FETES POPULARS"
EDITORIAL MILLÀ 1965.**

MES D'AGOST

Per Sant Nonat, la pastanaga s'ha d'haver sembrat.
Gloriós Sant Roc, lliura'ns de pedra i de foc.
Sant Roc s'enamorà d'un gos i jo de vós
Pluja de Sant Llorenç, sempre arriba a temps.
Agost i veremà, cada dia no es fa.
Sant Arnau, tanca el vent amb clau.
Polles agostines, per Nadal són gallines.
Per l'Agost, bull el mar i bull el most.
L'Agost els pastura, el setembre els madura.
Per Sant Magí, l'avellana has de collir.
A l'Agost, la dalla no té repòs.
Cada cosa pel seu temps i les figues per l'Agost.
Per la Mare de Déu d'Agost, a les set ja és fosc.

El refrany del mes

*Primer són les
dents, que els
amics i els
parents.*

ELS LECTORS ENS ESCRIUEN

CORREUS REBUTS DE PART DELS NOSTRES SOCIS

El Grup Mediterrània de Sant Cugat del Vallès té nova adreça de correu electrònic i nova web:

Web: www.grupmediterrania.org - E-mail: info@grupmediterrania.org

L'Esbart Rocasagna de Gelida té ara una nova plana web: www.rocasagna.cat

Us notifiquem que el dia 19 de juliol a les 12 del migdia ha tingut lloc a l'Ermita de Santa Marina de Pratdip (Baix Camp) la recuperació del **Ball del Marxant**. Ballat per moltes parelles de gent del poble. Un altre ball recuperat i tornat al poble pel folklorista reusenc **Josep Bargalló i Badia**. La part musical a càrrec de l'Àngel Vallverdú.

NOTÍCIES DIVERSES

EXPOSICIÓ: IMATGERIA POPULAR COMISSARIADA PER JOSEP MAÑÀ

Exposició Imatgeria Popular.

La col·lecció d'imatge impresa de l'arxiu "*Joan Amades*".

Presentada en motiu de l'any Amades, que commemora els 50 anys de la mort de l'eminent folklorista, a la Sala d'exposicions del Palau Moja - carrer Portaferri 1 de Barcelona, podrà ser visitada gratuïtament fins el diumenge 27 de setembre.

Aquesta mostra, comissariada per l'etnòleg Josep Mañà, culmina el procés iniciat ara fa 8 anys de catalogació, classificació i indexació del fons d'imatgeria popular de Joan Amades. A l'exposició es podran veure 2.000 imatges d'aquest fons que té 13.000 documents i que es troba dipositat a la biblioteca del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana.

Paral·lelament s'editarà un catàleg on diversos especialistes estudien l'evolució de la imatgeria popular a Catalunya i ofereixen diferents punts de vista descriptius i analítics sobre el contingut de la Biblioteca Arxiu de Joan Amades, però també sobre la imatgeria popular en sentit ampli.

Dimarts a divendres: 10h a 13h i 17h a 20h

Dissabtes: 11h a 14h i 17h a 20h

Diumenges i festius: 11h a 14h

Dilluns tancat

MITJANS DE COMUNICACIÓ

El programa **Nydia**, del Canal 33, comença ara a les 21h dels dissabtes i es repeteix a la matinada, aproximadament cinc hores després.

E-mail: www.tv3.cat/nydia/

El programa **Fes ta festa**, de Ràdio 4, ha estat suprimit de la programació. És molt trist que després de 20 anys d'emissió es passi olímpicament d'aquesta parcel·la de la nostra cultura, amb l'excusa d'una ràdio fórmula que, simplement, ens ignora. Estem tristos... Només creiem en la possibilitat de cercar altres formes de donar a conèixer la nostra cultura tradicional i popular. El menyspreu que anem rebent dia rere dia té una excusa: "Lo català no ven gaire..." i a darrera diu "Visca Catalunya!"..... El Punt Informatiu vol retre un homenatge simbòlic al nostre consoci i amic Jesús Ventura, per la seva dedicació al programa durant tots aquests anys.

Lamentem altra vegada aquesta mena de descatalanització que de tots els racons ens fan bastants mitjans de comunicació. Aquesta secció espera poder donar de tant en tant alguna bona notícia, però costa molt i molt.....

Andreu.-

SABÍEU QUE ?...

CRÒNICA DE L'ANTONI ARIAS

Abans de la nostrada cobla actual va existir el que se'n deia la cobla de “tres quartans”. Era formada normalment per un sac de gemecs (anomenat també gaita o cornamusa), una tarota o tible i el flabiol i tamborí que tocava un sol instrumentista.

El quartà era una mesura de capacitat que, segons les comarques i l'espècie de les coses a mesurar, variava. Com a exemple, a Barcelona el quartà equivalia a 5,79 l., a Tarragona 5,90, a Girona valia sis còps o mesurons, uns 18 litres...

Sigui com sigui, i tal com ens explicava en Joan Soler Amigò (1), normalment es deia cobla de tres quartans en to sorneguer pel fet que eren tres músics que tocaven quatre instruments.

Hi ha qui diu també que se'n deia així en sentit despectiu de cobla de mala qualitat. Quan algú era un poca traça o mostrava poc interès per allò que feia li deien que era un “tres quartans”

El primer instrument que va contribuir de manera notable a eixamplar el camp de la cobla fou el figle (com un serpentó de metall) introduït al nostre país pels volts del 1830.

Malgrat l'èxit inicial la seva vida va ser molt efímera ja que de manera semblant a les trompes de caça i les trompetes o cornetes de l'exèrcit, no podien donar més que unes notes determinades mitjançant el canvi de posició dels llavis i la diferent pressió del buf.

Va ser un trompista de l'Alta Silècia (Polònia) anomenat Stözel que, cap al 1815, va aplicar a la trompa l'enginyós mecanisme dels cilindres i pistons que permeten modificar la longitud del tub de l'instrument. Això va permetre assolir totes les notes de l'escala musical cromàtica.

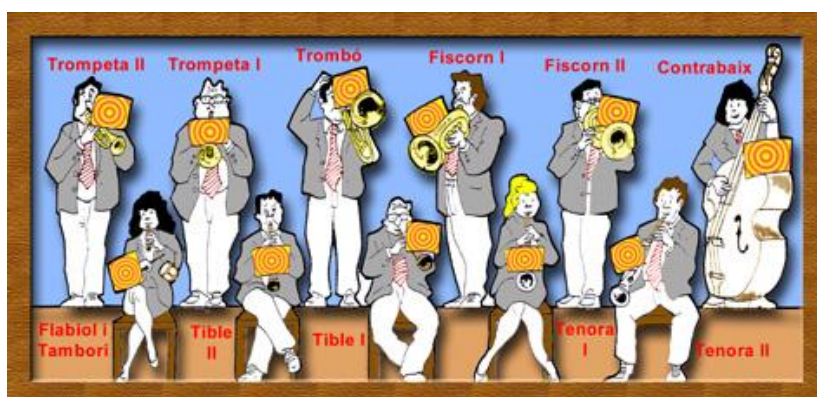
Aquest mecanisme es va aplicar tot seguit a d'altres instruments de vent donant lloc per exemple a l'aparició del fiscorn i el cornetí.

La reforma de la cobla i principalment de la tenora s'atribueix a Josep Maria Ventura i Casas (Pep Ventura). Hi ha qui diu que va arribar a formar una cobla amb 21 músics ! Sembla ser que en Ventura va entrar en contacte amb un instrumentista de Perpinyà anomenat Andreu Turón, que a més de notables canvis en l'afinació i tessitura de la tenora va aplicar el mecanisme de tretze claus dels clarinets d'aleshores.

Més tard van sorgir instrumentistes com Llantà, de Sant Feliu de Pallerols o en Soldevila, de Figueres, les tenores i tibles dels quals encara sonen en algunes cobles actuals. Aquests instruments antics van anar cedint el lloc als més moderns, construïts principalment pels Pardo, de La Bisbal o Alfons Sibila, de Gironella, entre d'altres. (2)

(1) Conferència organitzada per l'Agrupament d'Esbaris Dansaires el 25 d'octubre de 2008 amb el títol “ la dansa dins els costums de Catalunya: ahir i demà”.

(2) Llibret informatiu que acompanyava la col·lecció monogràfica, amb disc de vinil, de sardanes titulat “sardanes vuitcentistes” de Lluís Albert. Any 1980.

FESTIVAL FOLKLÒRIC

27È FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA I DANSA DE LES PRESES

ÉSDANSA 2009 – del 18 al 23 d'agost

El Festival Internacional de Música i Dansa de Les Preses arriba aquest 2009 a la 27a edició. Amb el temps s'ha consolidat com un dels esdeveniments de cultura tradicional i popular més importants de Catalunya amb una programació i una infraestructura de gran qualitat. L'Ésdansa, entre espectadors, artistes i organització, mou prop de 10.000 persones: més de 8000 espectadors, més de 400 artistes i 200 voluntaris en l'organització. Així, el poble de Les Preses viu, cada mes d'agost, unes jornades de festa on la música i la dansa tradicional són les grans protagonistes.

NOUS REPTES

La marca Ésdansa, ja consolidada, continua aquest any en la línia de renovació iniciada el passat 2008. Ésdansa continua el seu camí per convertir-se en un motor per la creació, la producció i exhibició de la dansa catalana d'arrel tradicional. Tot plegat sense deixar de banda els seus orígens: les propostes internacionals. A més, el certamen vol consolidar noves línies de programació i ampliar el ventall de les propostes que ofereix amb l'objectiu d'obrir-se a nous públics.

APOSTA PEL MONOGRÀFIC - CAVALLETS I MULASSES DE CATALUNYA

Els Monogràfics de l'Ésdansa van néixer amb l'objectiu de donar al públic del festival una visió general d'un aspecte concret de la música i la dansa tradicional. Fins ara el Monogràfic es programava en un dia i una hora en concret: el dissabte i al diumenge a la tarda. En aquesta ocasió el Monogràfic passa a convertir-se en una programació transversal que es distribuirà a la graella de programació de l'Ésdansa. A més es potenciarà el carrer, l'espai per excel·lència de la festa popular i tradicional, entenent-lo com un escenari més del festival. Tota aquesta programació es dedicarà aquest 2009 als entremesos, en concret als Cavallets i les Mulasses de Catalunya.

AIGUA – ESTRENA D'UNA NOVA PRODUCCIÓ D'ÉSDANSA 2009

Després que el 2007 el festival produís l'espectacle "La difícil senzillesa –univers musical de Joaquim Serra–" en motiu de l'Any Serra, aquest 2009 Ésdansa torna a apostar per la producció pròpia. En aquesta ocasió es presentarà l'espectacle "Aigua" (divendres 21 d'agost a les 22:00h al Recinte Ésdansa), una proposta conjunta de l'Esbart Marboleny, la cantant Mirna i el músic Xavi Múrcia, acompanyats dels músics Guillem Ballaz, Toni Roca, Albert Vila i Xarli Olivé. "Aigua" combinarà la música en directe i la dansa, amb una reinstrumentació de diversos materials que pretén convertir les danses en cançons, amb un protagonisme compartit entre la música, la dansa i la veu de la Mirna. Així Ésdansa continua el seu camí per convertir-se en un espai de creació i difusió de la música i la dansa catalana d'arrel tradicional.

Programa i informació : Tel. + Fax: (+34) 972 69 34 85 - <http://www.esdansa.cat>

FEM RESSÒ

ARXIU DE L'ESBART VERDAGUER

Hem rebut de la biblioteca de Catalunya la relació del fons que hi ha dipositat de *l'Esbart Verdaguer de Barcelona** que la família Lanuza ha donat a aquesta institució. L'Agrupament en té una còpia a la seva biblioteca per qui vulgui fer alguna consulta.

**Agrupació folklòrica fundada a Barcelona per Manuel Cubeles i Solé (1945). Ha estat una de les entitats que més ha divulgat els ballets populars catalans, sovint en versions actualitzades. Suposà l'aparició d'una línia divergent que mirava més per l'adopció de nous llenguatges d'expressió, amb uns treballs coreogràfics i escènics sovint molt interessants que donaren als esbarts un caràcter equiparable als grups de dansa contemporanis. Ha actuat en moltes ocasions als Països Catalans i a l'estranger.*

L'ESBART VICENTÍ GUARDONAT

El dia 20 de juliol el nostre president va lliurar el trofeu de l'Agrupament a *l'Esbart Vicentí de Sant Vicenç dels Horts*, en el transcurs d'un recital de dansaires veterans al teatre de l'Entitat.

Va ser el Consell Directiu de l'Agrupament que va acordar atorgar-l'hi. Els 75 anys els havien aconseguit el 1995, sense celebració coneguda. Va estar un guardó sorpresa que va ser molt ben rebut. Encara que amb retard d'anys els hi diem "per molts anys més".

MEDALLA DE LA VILA DE PERPINYÀ ATORGADA A L'ESBART MANRESÀ

L'Esbart Manresà de Dansaires, de l'Agrupació Cultural del Bages, ha estat honorat amb la Medalla de la Vila de Perpinyà en motiu del seu centenari i també per la presència ininterrompuda de 48 anys al Festival Dies de Germanor Catalana amb el Ballet Joventut de Perpinyà.

AQUEST MES DESTAQUEM...

LA FESTA MAJOR DE CASTELLTERÇOL AL VALLÈS ORIENTAL LA DANSA DE CASTELLTERÇOL I EL BALL DEL CIRI

Declarada Festa Tradicional d'Interès Nacional el 8 de juny de 1985.

Documentades des de la segona meitat del segle XVII, la Dansa de Castellterçol i el Ball del Ciri són dues danses que sempre es troben conjuntament i que donen relleu, caracteritzen i distingeixen la Festa Major de Castellterçol. Ambdues es ballen en el transcurs d'aquesta Festa Major el darrer diumenge d'agost.

Trobareu la programació de la Festa d'enguany a la plana : <http://www.castelltersol.cat/ca>

OPINIÓ

Fa molt temps que es debat en el món dels esbarts el sentit que cal donar a la nostra feina. Personalment, i com ja he manifestat en més d'una ocasió, penso que ens estem apartant de tot allò que té a veure amb el sentit de País i massa sovint ens tanquem cada vegada més en "ghetos" esbartístics dedicats exclusivament al lleure personal i poca cosa més.

Són molt lluny els temps en què la censura i la cruel dictadura ens van fer ressorgir de les cendres i, segurament encapçalats per l'Esbart Verdaguer, al que després hem seguit molts altres, vam aconseguir que una gran majoria tingués fe en la catalanitat, en la gent, en el País, a través de la dansa, igual que a través de la Nova Cançó i altres manifestacions culturals i de protesta.

Una de les fites que crec més importants és la de la introducció de la dansa a l'escola. Un tema complex, gens fàcil i en el que caldria que tots els esbarts hi deixessin la seva petjada. En aquest sentit voldria transcriure dos punts de reflexió que va exposar l'enyora't Joaquim Vilà i Foch en la introducció al curs de mestratge de l'Aula de Dansa Tradicional Catalana.

Tots dos apunten, segons el meu criteri, a les línies que hauríem de seguir els esbarts enfront la dansa catalana. Segurament ens conviden a deixar de banda el lluïment personal i el fet de només passar-ho bé a l'esbart i ens conviden treballar més pel sentit de País, el sentit cultural, el servei a l'expressió i sentiment del nostre poble... A tots vosaltres us deixo la feina de treure'n d'altres conclusions.

El primer punt de reflexió són unes paraules de l'Alexandre Galí (pedagog i historiador català nascut a Camprodon el 1886) escrites el 1915 en presentar uns articles de l'Aureli Capmany a la revista Quaderns d'estudi adreçada a mestres i professors: "La vida val per l'ús que se'n fa, i l'ús de la vida és allò en què només hi entra l'esperit; mai l'obligació, ni el deure, ni la necessitat. L'ús de la vida és en el lleure, en el joc, en la diversió, en la cerimònia, en la dansa, en la litúrgia, en el passeig, en la visita..."

"La dansa figura en el rengle de les necessitats obligades fins ara, sobretot en la nostra terra, dins la complexa formació de l'home. I del seu valor sabem tots que enclou una educació estètica i física que potser amb res no podria suplir-se tan delicadament, però més que tot, ella contribueix a educar això complexíssim que en les tristes generacions d'ara ha quedat tan deseparat: l'ús de la vida."

L'altre punt de reflexió ens el dona l'editorial del núm. 0 de la revista Canya!, del 1981 (efímer projecte que aparegué coincidint amb el I Congrés de Cultura Tradicional i Popular). Entre altres coses deia: (Creiem) "en una concepció del folklore associada a la recreació i l'anàlisi de la tradició, actiu enfront dels mites actuals i lluny, en qualsevol cas, de les concepcions romàntiques amb que s'acostumen a recuperar aquests temes. Voldríem estar tant distants de l'antropologisme acadèmic com del folklorisme endiumenjat. Creiem necessària una conscienciació de la nostra identitat en la vida escolar, laboral i lúdica".

"Per nosaltres el folklore no és tan inofensiu i simplista com se'ns presenta en alguna de les seves recuperacions més difoses, sinó que comporta una certa transgressió del que és establert, unes alternatives ecològiques, una altra dimensió del fet cultural..."

Tal i com també ens va dir en Vilà no és la nostra intenció ni competir ni copiar ningú, sinó omplir un espai cultural que considerem buit i excessivament deficient per la qualitat que es mereix la nostra cultura. No es tracta tampoc de començar del no-res sinó continuar i enfocar de manera més eficient, si pot ser, tots els treballs que hi ha fets fins ara.

Toni Arias.-

ELS LECTORS OPINEN

REFLEXIONS DE POMPILI MASSA I PUJOL A L'ENTORN DEL FUTUR CENTRE DE DANSA TRADICIONAL CATALANA

INTRODUCCIÓ

El passat diumenge dia 12 de juliol vam assistir a la segona jornada a l'entorn del futur Centre de Dansa Tradicional Catalana. En aquesta ocasió la jornada es celebrà a Rubí dins dels locals de l'antiga fàbrica de ca l'Espona on es té previst d'ubicar-hi aquest centre. La jornada va estar molt ben organitzada, amb una infraestructura més que excel·lent per a les finalitats que es pretenien. Si bé són moltes les contrarietats que un pot tenir en rebre la informació, també són moltes les esperances i oportunitats que oferiria aquest centre. És qüestió de veure-hi les contrarietats, els dubtes, els avantatges i els inconvenients.

LES CONTRARIETATS

La poca definició del què serà aquest centre.-

En la darrera intervenció i a tall de cloenda, el senyor Ramon Fontdevila, per primera i única vegada en tot el matí ens transmeté alguna informació sobre el futur centre. Sembla que el concepte de dansa tradicional tindria un sentit ampli. Aquí hi cabrien tant les danses tradicionals vives, com les que fan els esbarts dansaires, com les de nova creació. També es vetllaria per totes les danses de comparses: gegants, nans, cavallets... Les danses relatives a colles: balls de gitanes, bastons... Si el que es busca és cobrir les necessitats i aspiracions de tots aquests col·lectius, crec que haguessin hagut de ser-hi representats ja des de la primera jornada.

Les obres d'adequació del Centre són figures d'un altre paner.-

És d'agrair públicament l'oferiment de l'Ajuntament de Rubí per a la creació d'aquest centre i l'oferiment d'un edifici per a allotjar-lo. Dit això, el que no s'acaba d'entendre massa és que ja hi hagi el projecte de reforma aprovat (és a dir els plànols) i que s'iniciaran les obres la propera tardor. Sabem realment quines són les necessitats que hi haurà i per tant els espais que caldran?

Un nom poc definitori.-

És cert que el nom no fa la cosa, però són importants per tal de classificar i entendre'ns dins d'una col·lectivitat. En l'actualitat, us puc ben assegurar, que a ben poca gent li desagrada les plurals manifestacions de cultura. Concretament més: a tothom li agrada de veure dansa tradicional catalana in situ, és a dir al mateix lloc on s'ha generat, o veure-la través d'un esbart dansaire. Us puc ben assegurar que a la majoria de gent també els agrada les propostes de ballets folklòrics o de balls inspirats o basats en la tradició. El que a molts grups o esbarts els desagrada és la utilització de l'expressió dansa tradicional catalana per allò que de cap manera ho és. I la definició de l'objectiu de treball del centre i la seva denominació és primordial. I no tan sols per a acceptar-nos els esbarts els uns als altres, sinó també per a posar limitacions a allò que no seria acceptable. I és que tenim greu un problema de vocabulari, de terminologia. En el fons tots volem dir el mateix i tenim ben clar qui és i què fa cadascú. Tots entenem la necessitat que en el Centre hi hagi la Dansa Popular Històrica Catalana al costat de la Dansa d'Autor (gairebé sempre Teatral) d'Inspiració Folklòrica Catalana. Segurament ambdues manifestacions artístiques han d'anar de costat i poden complementar-se en molts aspectes. El que no és acceptable és el nom. Molts grups de dansa tradicional estricta se senten (diguem-ho suaument) incòmodes, en veure que s'empren molt lleugment mots i expressions indegudament I el nom no solament ens ha de preocupar per la incomoditat que pugui generar entre els esbarts dansaires, sinó també per la inclusió de manifestacions artístiques que no hi haurien de tenir cabuda. Una de les frases del discurs políticament correcte catalanista contemporani és aquell que diu que és català tot aquell que viu i treballa a Catalunya. Una frase que caldria matisar per... és ciutadà de Catalunya... Ser català és sens dubte alguna cosa més. Potser algú pensa que això no ve a tomb.

S'equivoca. Fa uns anys l'Escola d'Estiu que es fa actualment a Llívia, se li va canviar el nom i se li va extirpar l'adjectiu catalana. Aquest canvi tan subtil és el que permet poder-hi encabir qualsevol mena de manifestació sense cap sedàs català. Fa un temps (potser alguns anys. Començo a descontrolar el pas del calendari) en un programa d'en Josep Cuní es discutia fervorosament sobre si les “sevillanas” eren o no balls tradicionals o populars catalans. Si la discussió s'havia encetat és, perquè hi ha un discurs ideològic en fer creure allò que no és. El mateix passa amb els grups que practiquen Country. Segurament trobaríem més grups que practiquen aquesta expressió americana que no pas esbarts dansaires. I la presència d'aquests grups al carrer és molt més gran. La impressió sonora que rep un estranger de Catalunya a peu de carrer és que a Catalunya les “Sevillanas” són més populars que no pas les sardanes o altres danses populars nostrades. És un fet. I ara no m'allargaré a explicar com es perpetua aquest fenomen que tots coneixem. Per acabar aquest punt us recordaré que fa un parell d'anys una cadena d'hamburgueses americana havia fet un anunci on situava l'acció a la Costa Brava. La música que l'acompanyava eren “Sevillanas” per tal que tothom pogués fer un bon i ràpid reconeixement territorial. L'anunci en qüestió, es va primer emetre a França. Aquí sorgiren protestes i finalment aquí no es projectà.

ELS DUBTES

Un projecte ideològicament buit.-

Diuen que l'art de la política és el de parlar molt per no acabar dient res. Doncs bé, vam tenir la sensació que poc s'explicava de què anava el Centre. Que tant a la primera jornada com a la segona, no hi havia al darrere cap bastiment ideològic. Allò que un pretén fer, s'exposa amb les paraules, amb les reflexions i amb els discursos. El simple fet d'organitzar una jornada, no forneix de per sí, cap discurs sobre el tema.

Reflexions que no es reflecteixen.-

Hauríem potser de creure que aquestes jornades estan pensades per tal d'ajudar a formar un pensament de com volem el futur centre. Però em surten molts dubtes. Ja en la primera sessió a Manresa hom tenia la sensació que la informació recollida no reflectia el pensament de la majoria de futurs usuaris. Es recollia, en tot cas, la informació dels ponents, i encara. En aquesta segona jornada, tots els ponents varen exposar les idees que ells havien abocat a través d'un article en una publicació editada pel Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana i produïda per Caramella. Aquests articles, tots molt interessants, són reflexions sobre la dansa tradicional catalana però, podem dir que en general, no es parlà de com volem com serà el centre. De quines característiques hauria de tenir? Les opinions majoritàries no queden reflectides. Sembla tot un mer tràmit per tal que mai es pugui dir que no es consultà mai la comunitat d'esbarts

ELS AVANTATGES

La formació de mestres de dansa.-

Una de les funcions que clarament podria assumir és la formació de monitors i mestres de dansa. En l'actualitat, això es fa com es pot a través de seminaris i cursos organitzats per l'Agrupament d'Esbarts dansaires. No cal dir que això es fa com es pot, ja que tot és a base de voluntariat. La formació d'un Centre de Dansa Tradicional pot suplir amb escreix aquesta situació. Si el Centre està gestionat per professionals a sou, l'organització dels cursos serà senzillament més fàcil. Tot i això caldria veure quina és l'organització del centre. De quin organisme depèn. Si els cursos tindrien alguna mena de reconeixement. Qui formaria la junta directiva? Quina relació tindria amb el municipi acollidor? Quina orientació se li donaria? A priori és un aspecte prou interessant, però caldria veure com s'encamina i com es materialitza. Caldria veure'n la lletra petita.

Una seu per a l'Esbart de Rubí.-

L'Esbart de Rubí està instal·lat ara en unes dependències de l'Ajuntament. Unes dependències, d'una banda petites i insuficients per a l'Esbart i, de l'altra necessàries per a ampliar altres serveis del mateix edifici de l'Escardívol. La idea de l'ajuntament de Rubí, és facilitar un nou edifici on alhora, s'hi instal·li còmodament l'esbart i el Centre de Dansa Tradicional Catalana. A mi la idea em sembla fantàstica. I no cal dir que és evident que hi haurà dependències comunes, especialment les sales de dansa. El que sí caldria aclarir, per tal

que mai hi hagués cap situació desagradable, és el fet que el Centre de Dansa tradicional Catalana i l'Esbart de Rubí són dues entitats independents i separades, encara que compartirien un edifici i probablement algun espai. Aquest no és pas un aspecte balder. Suposem la creació d'una secció amb un fons documental consultable per part del públic. Aquest fons estaria format per les noves adquisicions i potser, per algun dipòsit de l'esbart (en aquest moment l'esbart té el fons de bibliografia de dansa de Joaquim Vilà). Caldria que quedés ben clar en el cas que es dissolgués el Centre, que el fons en dipòsit de l'esbart retorna a l'esbart, mentre que la resta de documents van a una altra entitat pública (com per exemple la Biblioteca de Catalunya). Un altre aspecte és que per a què això realment funcioni, caldria un bibliotecari o arxiver professional i que es pogués consultar el fons en un horari, diguem-ne, adequat. Si no és així caurem en la mateixa incomoditat que en d'altres serveis públics que per tal de consultar el fons has d'agafar vacances o estar de baixa.

Un espai per a realitzar cursos.-

En l'actualitat la realització de cursos, organitzats, almenys per l'Agrupament d'Esbarts, es fan en locals que amablement cedeixen els esbarts associats. De vegades és un veritable problema trobar un espai, ja que o bé coincideix amb alguns assaigs o bé s'han cedit a un altre grup per tal de minimitzar les despeses de lloguer. Amb la creació d'aquest centre, aquesta situació podria canviar substancialment, fent més senzilla l'organització de cursos.

La formació i difusió dels estàndards de dansa catalana.-

Una de les queixes que va sortir és que no es balla. Que a casa nostra no ballem de manera oberta els nostres balls. Que s'ha de difondre la dansa a les escoles... Escolteu, ballar mai ha estat una activitat generalitzada. En general balla majoritàriament el jovent i no tot. A més, ballar, era i continua essent una manera de relacionar-se entre els joves. Que hi ha menys homes balladors que no pas dones? Això està històricament demostrat. La mateixa Bíblia ens comenta que quan el poble d'Israel acaba de passar el mar Roig, i estant ja a estalvi dels egipcis, són les dones les que es posaren a ballar per a celebrar-ho. Si agafeu el Diccionari de la Dansa (1936) i llegiu l'entrada sobre la gallarda, descobrireu que es posà de moda (segle XVI) que els homes que volien ballar ho havien de fer amb dues o tres de seguides. O bé, què us penseu que són les danses de Vilanova. Són simplement un ball pla en el que hem fixat com a característic un defecte: l'escassetat d'homes que volien ballar. I ara que vénen les festes majors dels nostres pobles, no deixeu de fixar-vos quantes vegades les dones ballen amb d'altres dones. Això doncs, no ens hauria de preocupar massa.

Hi ha qui opina que caldria una formació acadèmica en dansa catalana. Que aquest centre o l'Institut del Teatre podrien fer-hi molt. No ho dubtem pas, si el que es pretén és una formació acadèmica adreçada a professionals i a espectacles de dansa teatral. Per cert, heu vist interpretar dansa clàssica en les sales de festa o als balls de festa major? I bé que si escarrassa l'Institut del Teatre en formar professionals de dansa clàssica.

A veure. Per tal que la gent es posi a ballar quan enmig d'una festa o d'una plaça toquen un ball tradicional, cal que tothom sàpiga què ha de fer. I el repertori de dansa tradicional no és vigent en les nostres places. El nostre jovent lògicament balla el repertori de moda. És a dir, fan el que han fet totes les generacions que els han precedit des de què el món és món. I això no és oposat al coneixement del nostre patrimoni coreogràfic. Però per a què succeeixi que quan la gent provinent de diferents llocs del territori pugui ballar plegada, cal que hi hagi un repertori comú. Un repertori unificat que s'hauria de transmetre a les escoles.

Actualment a les escoles hi ha un repertori de cançons tradicionals catalanes obligatori. Un mínim de tres cançons per curs d'un llistat publicat a través d'un decret de la Generalitat de Catalunya. El mateix s'hauria de fer amb la creació d'un repertori estàndard. Un repertori que podria anar entre 15-20 balls per a tota la primària. Aquest repertori comú, basat en una selecció de moviments molt clars, permetria poder interpretar el mateix ball a individus procedents de diferents llocs del territori. D'altra banda, en algunes escoles es dóna més importància a l'aprenentatge de balls d'altres indrets amb una confosa idea del què és treballar la multiculturalitat, sense adonar-se que els nostres alumnes els cal unes vivències comunes que construeixin una col·lectivitat. Si no fem que aquestes experiències comunes siguin volgutament catalanes, no ens preocupem, les vivències comunes, les tindran igualment i potser no seran les que ens convenen més com a país.

ELS INCONVENIENTS

Personalment em costa molt de trobar-hi inconvenients sinó són aquells nascuts de la mala gestió, el vici o l'interès particular. Potser em titllareu de massa bona fe. Potser sí. Però d'entrada no hi veig cap infortuni.

SOBRE ALGUNS COMENTARIS FETS A LA MESA

Andalusia ens porta avantatge.-

Referint-se al flamenc i a la dansa teatral espanyola. Cal aclarir que d'ara tenim un desavantatge de 300 anys. La pèrdua de 1714 també va tenir conseqüències en la dansa i encara que no vulguem acceptar-ho, això encara pesa. Com molts de vosaltres sabeu el 1719 Felip V va obrir tres conservatoris de dansa (Madrid, Cadis i Cartagena). Curiosament tots tres en territori de l'antiga corona de Castella. (Per cert l'Institut del Teatre de Barcelona actua com a conservatori, però mai se li ha reconegut fins a l'actualitat. Durant el franquisme, era tractat com una acadèmia de barriada – o si voleu, de “provincias”. Això sí amb molta clientela. Si un volia examinar-se havia de fer-ho a la metròpoli, a Madrid. I d'això encara no fa tant. Bé, seguim) La finalitat era introduir la dansa de cort francesa per a les seves festes. Una de les conseqüències immediates fou que els mestres de dansa andalusos i castellans aprengueren la tècnica de dansa francesa, principalment clàssica. Aquests mestres de dansa aplicaren aquesta tècnica a la dansa popular que ells coneixien creant-se el que entenem per escola bolera o escola de Danza Española. El repertori de la dansa Española són bàsicament balls andalusos i castellans. Sí que alguns autors com Rocio Espada (La danza Española, 1997), s'esforcen a incloure des de la seva reflexió balls de tot el territori espanyol, però la realitat és que rarament s'hi inclouen en els recitals, ja que no hi tenen res a pelar. És evident que si anem a veure un recital de Danza Española, el que no hi pensem trobar són muñeires, balls plans o sa curta i sa llarga. De tot això, en diuen directament folklore.

Els balls s'han d'actualitzar.-

Es comenta que a l'igual que una sardana s'harmonitza de manera diferent, que s'actualitza, el mateix podem fer amb els balls tradicionals, que cal actualitzar-los i per tant, és lícit canviar-los. Bé, alguna cosa així, no recordo les paraules exactes. Cal dir que aquí hi ha un vici massa extens en fer aquesta consideració. Quan un compositor agafa una sardana popular, per exemple, i la instrumenta de bell nou, en el fons no canvia l'essència de l'objecte tractat. Continua essent una sardana, ja que el que defineix una sardana és la seva melodia i la seva estructura. El compositor hi pot posar-hi tots els embelliments que hi vulgui: contrapunts, quodlibets... L'únic que no pot canviar és la melodia i l'estructura. Si és que en fa de variacions directament parlarem de variacions musicals sobre tal peça. Així quan Tomàs Gil i Membrado versiona tot un seguit de cançons populars, les anomena directament Glosses de Cançons Tradicionals Catalanes i quan Frederic Mompou escriu les seves versions de música tradicional, ho anomena Cançons i Danses, mai les defineix per cap títol concret, sinó Cançó i dansa núm 1, Cançó i dansa núm 2... o bé el tractament que Antoni Català fa del ballet de Déu l'anomena Glossa del Ballet de Déu. Si us plau, no confonguem el públic. Pel que fa a la dansa tradicional, el que la defineix més clarament són els seus moviments. Si els canviem ja no tenim aquella dansa tradicional. Potser el que tindrem seran unes variacions sobre tal o tal altre ball. El que si podem canviar és allò que l'embelleix, el tractament de la música, el vestuari, l'escenografia, el gest, la presentació... El que no es pot canviar són els moviments “bàsics” que justament defineixen el ball. I és que tot això anava encarat a justificar els ballets folklòrics o la dansa catalana d'autor de nova creació (que per cert, ningú discutia). No. A la dansa de nova creació i els ballets folklòrics, no els cal cap justificació, almenys en aquest sentit. Simplement existeixen i són. Però la seva defensa no es pot basar en la desqualificació sistemàtica de la Dansa Històrica Popular Catalana. Els ballets folklòrics s'han de justificar simplement perquè són un excel·lent producte contemporani de la nostra col·lectivitat i els seus creadors han desitjat d'expressar-se d'aquesta manera.

Fa cinquanta anys que es parla d'un centre d'aquestes característiques.-

Jo crec que en fa uns quants més. La creació d'un organisme autònom dedicat a l'estudi de la dansa tradicional catalana independent de qualsevol esbart dansaire, és una antiga aspiració. Joan Rigall ja intentà l'any 1923 portar a terme aquesta tasca amb la creació de l'Institut de Folklore de Catalunya emmirallat, sens dubte, amb l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya. L'experiència però, no va ser massa satisfactòria.

D'una banda, hi faltava una bona solvència econòmica i de l'altra hi havia la necessitat de disposar d'un grup de balladors per a practicar, ja que el ball és sobretot, moviment. Després de la Guerra Civil apareix l'Obra del Ballet Popular. Aquest organisme sí, nascut directament de persones directament relacionades amb l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya. En als seus inicis L'OBP feu cursos per a mestres de dansa. En podem destacar per exemple, les excel·lents conferències impartides pel musicòleg Miquel Querol sobre música de dansa catalanes. A poc a poc però, la institució va anar abandonant les seves aspiracions, i és que és força difícil tirar endavant una tasca com aquesta comptant solament amb la bona voluntat. L'Agrupament d'Esports Dansaires ha intentat cobrir de manera intermitent la formació dels dansaires i directors d'esports. I paral·lelament sembla que els continguts de l'Institut del Teatre de Barcelona, no cobreixen ni de bon tros les expectatives de la dansa tradicional catalana. Però pel que fa a la recollida d'informació, l'aplegament de documents i el seu estudi, continua essent sota mínims i atresorat a quatre persones individuals mal comptades en tot el territori. Cap organisme públic fa la tasca d'aplegament, estudi i difusió d'aquests documents. L'estructura actual del Centre de Promoció de la Cultura Tradicional i Popular Catalana, no cobreix aquesta necessitat. Hi ha al seu si un grup de gent entusiasmada en aplegar i buscar documentació? O bé es limiten a conservar la que hi va a petar? I d'altra banda, com es pot consultar còmodament aquests documents? Potser caldria pensar que una cosa és recollir i aplegar i l'altra difondre. Llavors, hauríem de pensar que els documents potser estarien més ben conservats i foren de més fàcil consulta en algun organisme com la Biblioteca de Catalunya.

PER CONCLoure

Vull pensar fermament en les boneses que pot comportar l'existència d'un centre d'aquestes característiques tal i com la majoria de gent el concebem. A aquest centre li caldrà una suficient dotació econòmica per a portar a terme la tasca que sembla que podria desenvolupar. Finalment vull creure en la tasca en benefici de la dansa tradicional catalana (així és com s'ha de dir el centre) que hi faran els seus impulsors per a tota la comunitat.

Pompili Massa i Pujol.-

El centre de dansa tradicional catalana s'ubicarà a l'edifici Espona

L'edifici de l'antiga fàbrica Espona ha estat l'emplaçament escollit per ubicar-hi el futur centre de recerca i difusió de la dansa tradicional catalana. Així ho ha anunciat en roda de premsa el regidor d'Identitat i Projecte Exterior, Martí Pujol, acompanyat per l'alcalde de Rubí, Carme García, i el conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, Joan Manel Tresserras.

L'AGRUPAMENT D'ESBARTS DANCIAIRES
Agraeix la col·laboració de totes i tots
els que fan possible el
PUNT INFORMATIU

